

Asia C-360/02 P

Carlo Ripa di Meana

vastaan

Euroopan parlamentti

Muutoksenhaku — Euroopan parlamentin entinen jäsen — Tilapäinen vanhuuseläkejärjestelmä — Eläkemaksujen keskeyttäminen sen vuoksi, että kyseinen jäsen valittiin alueneuvoston jäseneksi — Kumoamiskanne — Vahvistava päätös — Tutkimatta jättäminen — Selvästi perusteeton valitus

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 29.10.2004 I - 10342

Määräyksen tiivistelmä

- 1. Oikeudenkäyntimenettely — Kanteen nostamisen määräajat — Muutoksenhaku — Oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvien tiedoksiantojen edellytykset — Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamon tiedoksiannosta tekemän ilmoituksen puuttuminen — Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 2 kohdan kolmanteen alakohtaan perustuva oikeuden menettäminen — Menettämättä jättäminen (Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta, 100 artiklan 2 kohta ja 114 artiklan 1 kohta)*

2. *Oikeudenkäyntimenettely — Prosessinjohtotoimet — Asianosaisille esitetyt kirjalliset kysymykset — Ei automaattisia seurauksia oikeusriidan ratkaisemiselle — Ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kuuluva tosiseikkojen ja selvitysaineiston harkinta*
(*Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 49, 64 ja 65 artikla*)
3. *Muutoksenhaku — Valitusperusteet — Yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin ei kuulu tosiseikkojen ja selvitysaineiston arviointi, paitsi jos ne on otettu huomioon vääristyneellä tavalla*
(*EY:n perustamissopimuksen 225 artikla; yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artikla*)
4. *Oikeudenkäyntimenettely — Velvoite, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on ratkaistava oikeudenkäyntiväite suullisen käsittelyn pitämisen jälkeen — Puuttuminen*
(*Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1–3 kohta*)
5. *Oikeudenkäyntimenettely — Kanteen nostamisen määräajat — Määräajan menettäminen — Anteeksiannettava erehdys — Käsite — Ullottuvuus*
1. Siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamo ei ole tehnyt tiedoksi antamastaan tuomiosta tai määräyksestä ilmoitusta telekopiolaitteen tai muun teknisen tiedonsiirtovälineen välityksellä, ei voida johtaa, että kantaja olisi menettänyt oikeutensa tehdä valitus ja että hän olisi automaattisesti sellaisessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa tilanteessa, jonka mukaan tiedoksianto katsotaan oikeassa järjestyksessä toimitetuksi, kun kirjattu kirje jätetään postiin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kotipaikassa. Itse asiassa edellä mainittu alakohhta soveltuu vain silloin, kun kantaja ei ole valinnut prosessiosoitetta Luxemburgissa ja/tai hänen asianajajansa tai asiamiehensä on antanut suostumuksensa siihen, että tiedonannot toimitetaan hänelle telekopiolaitteen tai muun teknisen tiedonsiirtovälineen välityksellä.
2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi vapaasti päättää esittää kirjallisia kysymyksiä asianosaisille, koska se voi milloin tahansa päättää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 ja 65 artiklassa tarkoitetuista prosessinjohtotoimista tai asian selvittämistoimista. Tähän mahdollisuuteen turvautumisella ei kuitenkaan ole minäänlaisia automaattisia seurauksia oikeusriidan ratkaisemiseen, vaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi vapaasti ja yksinoikeudella harkita, minkä arvon se antaa niille eri tosiseikoille ja selvitysaineistolle, jotka sille on esitetty tai jotka se on itse saanut koottua.

(ks. 22 ja 23 kohta)

(ks. 28 kohta)

3. Yhteisöjen tuomioistuimella ei ole valituksen yhteydessä toimivaltaa lausua ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittamasta asiaan liittyvien toiseikkojen ja selvitysaineiston arvioinnista lukuun ottamatta tilanteita, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla.

(ks. 29 kohta)

5. Yksityinen oikeussubjekti voi poikkeuksellisesti vedota anteeksiannettavaan erehdykseen saadakseen palautetuksi kumoamiskanteen nostamiselle asetetun preklusiivisen määräajan erityisesti silloin, kun kyseinen toimielin, joka on tehnyt kanteen kohteena olevan toimen, on menetellyt tavalla, joka yksinään tai ratkaisevassa määrin on aiheuttanut ymmärrettävän sekaannuksen vilpittömässä mielessä olevalle oikeussubjektille, joka on noudattanut kaikkea sitä huolellisuutta, jota edellytetään tavanomaista harkitsevaisuutta noudattavalta toimijalta.

4. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pystyy ratkaisemaan oikeudenkäyntiväitteen suullista käsittelyä pitämättä heti, kun se katsoo olevansa tarpeeksi perillä asiasta oikeudenkäyntiasiakirjojen perusteella, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1–3 kohdassa ei velvoiteta pitämään suullista käsittelyä.

(ks. 35 kohta)

(ks. 50 kohta)